

Οι μουσικοί της Βρέμης

Иллюстрация: Сперанский Юрий <http://www.free-lancers.net/users/yusper/>

Ένας μυλωνάς είχε έναν γαίδαρο που για πολλά χρόνια κουβαλούσε σακιά στον μύλο. Οι δυνάμεις του γαϊδάρου άρχισαν όμως να τον εγκαταλείπουν και δυσκολευόταν ολοένα και περισσότερο στη δουλειά. Έτσι ο ιδιοκτήτης του γαϊδάρου σκεφτόταν να του σταματήσει το φαγητό. Ο γαίδαρος καταλάβαινε ότι μέλλον του δεν θα ήταν ευχάριστο στον μύλο και μια μέρα έφυγε και ξεκίνησε να πάει στη Βρέμη. Στη Βρέμη σκέφτηκε ότι θα μπορούσε να γίνει μουσικός.

Αφού περπάτησε λίγη ώρα βρήκε στο δρόμο ξαπλωμένο ένα κυνηγόσκυλο να βαριανασαίνει.

«Τι έπαθες και ξεφυσάς ρε ιχνηλάτη;» τον ρώτησε ο γαίδαρος.

«Τι να σου λέω» απαντά ο σκύλος «κάθε μέρα που περνάει γίνομαι και πιο αδύναμος.

Έχω χάσει τις ικανότητες μου και δεν μπορώ πια να κυνηγήσω, έτσι το αφεντικό μου προσπάθησε να με σκοτώσει! Το έβαλα στα πόδια και την γλίτωσα προς το παρόν, αλλά τώρα με ποιον τρόπο θα μπορέσω να βγάλω το ψωμί μου;»

«Λοιπόν» του απαντάει ο γαίδαρος «πηγαίνω στη Βρέμη για να γίνω μουσικός, αν θέλεις έλα μαζί μου. Εγώ θα παίζω λαούτο και εσύ θα μάθεις να παίζεις τύμπανα.» Ο σκύλος συμφώνησε και έτσι προχώρησαν μαζί.

Δεν πέρασε πολύ ώρα και συναντήσανε μια γάτα που έδειχνε απελπισμένη.

«Τι έπαθες και είσαι άκεφος ρε μουστακοκαθαριστή;» ρωτάει ο γαίδαρος.

«Που να τα βρω τα κέφια όταν μόλις γλίτωσα τη ζωή μου» απαντάει ο γάτος.

«Τώρα που μεγάλωσα και τα δόντια μου σταμάτησαν να κόβουν, προτιμώ να κάθομαι πίσω από την σόμπα και να ζεσταίνομαι παρά να κυνηγάω ποντίκια. Έτσι η κυρά μου θέλησε να με πνίξει. Κατάφερα βέβαια να ξεφύγω αλλά τώρα δεν ξέρω τι να κάνω».

«Έλα μαζί μας στη Βρέμη» απάντησε ο γάιδaros «εσύ ξέρεις να νιαουρίζεις όλη νύχτα οπότε θα γίνεις μια χαρά μουσικός.»

Ο γάτος θεώρησε ότι είναι καλή η πρόταση και έτσι τους ακολούθησε. Μετά από αυτό οι τρεις τους πέρασαν από έξω από ένα αγρόκτημα. Στην πύλη του αγροκτήματος καθόταν ένας πετεινός και φώναζε όσο μπορούσε.

«Τι φωνάζεις με τόση ένταση ρε κοκκινολαίμη» ρώτησε ο γάιδaros «ποιος είναι ο σκοπός σου;»

«Αύριο που είναι Κυριακή η κυρά μας περιμένει κόσμο και έτσι άκουσα που είπε στην μαγείρισσα να μου κόψει το κεφάλι και να με βάλει στη σούπα. Οπότε φωνάζω με όλες μου τις δυνάμεις όσο μπορώ ακόμη».

«Αμάν μη κάνεις έτσι» απαντάει ο γάιδaros «ακολούθησε μας που πηγαίνουμε στη Βρέμη.

Κάτι καλύτερο από τον θάνατο μπορείς να βρεις παντού. Αλλά έχεις ωραία φωνή και αν παίξουμε όλοι μαζί μουσική θα μπορέσουμε να συνδυαστούμε πολύ όμορφα». Η πρόταση άρεσε στον πετεινό και έτσι έφυγαν όλοι μαζί.

Δεν μπόρεσαν να φτάσουν στη Βρέμη σε μία μόνο μέρα και το βραδάκι φτάσανε σε ένα δάσος όπου ήθελαν να διανυκτερεύσουν. Ο γάιδaros και ο σκύλος ξάπλωσαν κάτω από ένα μεγάλο δέντρο, ενώ η γάτα και ο πετεινός ανέβηκαν στα κλαδιά. Ο πετεινός πέταξε μέχρι την κορυφή όπου θα ήταν ασφαλέστερα για αυτόν. Πριν κοιμηθεί κοίταξε και στα τέσσερα σημεία του οριζοντα και του φάνηκε ότι είδε να ανάβει ένα φως. Αμέσως ενημέρωσε τους υπόλοιπους και τους είπε ότι κοντά τους θα πρέπει να υπάρχει κάποιο σπίτι αφού βλέπει να ανάβει φως.

Ο γάιδaros απάντησε: «Να ξεκινήσουμε να πάμε γιατί εδώ η διανυκτέρευση είναι επικίνδυνη.» Ο σκύλος είπε ότι μερικά κόκαλα με λίγο κρεατάκι θα ήταν ότι έπρεπε. Έτσι ξεκίνησαν προς την περιοχή όπου ήταν το φως και σύντομα είδαν το φως να λάμπει ολοένα και πιο έντονα μέχρι που έφτασαν σε ένα φωτισμένο λημέρι λιστών.

Ο γάιδaros που ήταν ο μεγαλύτερος, πλησίασε στο παράθυρο και κοίταξε να δει τι γινόταν μέσα.

«Τι βλέπεις Ψαρή;» ρώτησε ο πετεινός.

«Τι να βλέπω;» απάντησε ο γάιδaros «ένα τραπέζι στρωμένο με κάθε λογής φαγητό και ποτό, και οι ληστές κάθονται και καλοπερνάνε.»

«Μια χαρά θα ήτανε για μας» είπε ο πετεινός.

«Ναι, ναι, μακάρι να ήμασταν και εμείς εκεί» είπε ο γάιδaros.»

Τότε οι τέσσερις φίλοι συσκέφτηκαν για το πώς θα μπορούσαν να διώξουν τους ληστές. Τελικά βρήκαν τη λύση. Ο γάιδaros στάθηκε με τα μπροστινά του πόδια στο περβάζι του παραθύρου, ο σκύλος πήδηξε στην πλάτη του γάιδaros, η γάτα ανέβηκε στην πλάτη του σκύλου και τέλος ο πετεινός πέταξε και ανέβηκε στο κεφάλι της γάτας.

Αφού ανέβηκε ο ένας πάνω στον άλλον άρχισαν συγχρονισμένα να «παίζουν» την μουσική τους: ο γάιδaros γκάριζε, ο σκύλος γαύγιζε, η γάτα νιαούριζε και ο πετεινός λαλούσε. Στη συνέχεια όρμισαν μέσα από το κλειστό παράθυρο σπάζοντας το τζάμι δημιουργώντας έναν εκκωφαντικό

θόρυβο από τα σπασμένα κρύσταλλα. Οι ληστές τρόμαξαν από τους θορύβους και θεώρησαν ότι στο λημέρι τους μπήκε κάποιο φάντασμα. Έτσι το έσκασαν από τον φόβο τους και πήγαν να κρυφτούν στο δάσος.

Μετά από αυτό οι τέσσερις σύντροφοι κάθισαν στο τραπέζι και έφαγαν με τόση λαιμαργία σαν να είχαν μείνει νηστικοί εδώ και ένα μήνα.

Όταν τελείωσαν με το φαγητό, έσβησαν τα φώτα και έφαξαν να βρουν ένα μέρος για να κοιμηθούν, ανάλογα με τις ανάγκες και την φύση του καθενός τους. Ο γάιδαρος κοιμήθηκε στον στάβλο, ο σκύλος πίσω από την πόρτα, η γάτα πάνω στη εστία της φωτιάς δίπλα από τις στάχτες και ο πετεινός σε ένα δοκάρι της σκεπής. Καθώς ήταν όλοι τους πολύ κουρασμένοι αποκοιμήθηκαν σχεδόν αμέσως.

Όταν πέρασαν τα μεσάνυχτα και οι ληστές είδαν από μακριά ότι δεν υπήρχε πια κανένα φως και ότι όλα ήταν ήσυχα αποφάσισαν να ξανάπανε στο λημέρι τους.

«Δεν θα έπρεπε να το βάλουμε έτσι στα πόδια» είπε ο αρχηγός τους και έστειλε έναν από τους άνδρες του να πάει και να ερευνήσει την κατάσταση. Ο απεσταλμένος τα βρήκε όλα ήσυχα και πήγε στην κουζίνα για να ανάψει ένα φως. Τα μάτια της γάτας γυάλιζαν και καθώς ήταν δίπλα από τις στάχτες, ο ληστής νόμισε ότι ήταν κάρβουνα τα οποία ήταν ακόμη μισό-αναμμένα. Έτσι πήρε ένα δαδί και πλησίασε ώστε να ανάψει από τα κάρβουνα.

Όμως η γάτα δεν δίστασε καθόλου: πετάχτηκε στο πρόσωπο του ληστή και τον γρατσούνισε. Ο ληστής δεν ήταν προετοιμασμένος για κάτι τέτοιο, τρόμαξε και έτρεξε προς την πίσω πόρτα, αλλά ο σκύλος ο οποίος ήταν ξαπλωμένος πετάχτηκε και του δάγκωσε το πόδι. Μετά από αυτό ο ληστής βγήκε στην αυλή τρέχοντας αλλά με το που πέρασε από τον στάβλο του έριξε και μια γερή κλοτσιά ο γάιδαρος. Ο πετεινός που ξύπνησε από την φασαρία άρχισε να λαλεί από το δοκάρι «κικερικό!»

Μετά ο ληστής έτρεξε όσο μπορούσε και αφού επέστρεψε στον αρχηγό του, του ανέφερε: «στο σπίτι μένει μια τρομακτική γριά μάγισσα η οποία με άρπαξε και μου γρατσούνισε το πρόσωπο

με τα μακριά της δάχτυλα. Επίσης μπροστά από την πόρτα φιλάει ένας άντρας με ένα μαχαίρι που μου μαχαίρωσε το πόδι, ενώ στην αυλή είναι ένα μαύρο τέρας που με χτύπησε με ένα ξύλινο ρόπαλο! Τέλος πάνω στη σκεπή είναι ένα δικαστής που φώναζε: τον ληστή φέρτε μου τον ληστή.»

Από τότε δεν ξανατόλμησαν οι ληστές να επιστρέψουν στο λημέρι τους και έτσι οι τέσσερις μουσικοί της Βρέμης συνέχισαν να μένουν εκεί.

